

sten af Vælgerne —, men hver af disse Grupper vil komme til at vælge for sig, hvorved de højstbeskattede Vælgere altsaa fremtidig udelukkes fra at deltage i de almindelige Valg sammen med alle de øvrige Vælgere, hvilket jeg anser for meget uheldigt, ikke mindst, fordi man, ved at holde de lavest beskattede fire Femtedele udenfor Samvalg med de højere beskattede, henviser dem til Varetagelse af Særinteresser ved Valget.

En anden Forandring i de nugældende Bestemmelser om Valg til Sogneraad, der vil fremkomme ved et Flertals Forslag, nemlig, at begge Vælger-Grupperes Valg skulle foregaa ved Forholdstalsvalg, er dog af endnu langt større Betydning, idet Indførelse af Forholdstalsvalg borttager det sikre Værn, der nu ved Flertalsvalg af de højstbeskattede haves imod, at de mindstbeskattede i Kommunen kunde faa Overmagten i Sogneraadet. — Indføres Forholdstalsvalg, vil et ringe Tal af de højstbeskattedes Gruppe, ved at udsondre sig af denne, kunne forvandle de højstbeskattedes nuværende sikre Flertal i Sogneraadet til et magtesløst Mindretal.

Mindretallet (Berthelsen, N. Hansen, Ole Jensen, Madsen-Mygdal, J. Pedersen og J. Rasmussen) kan ikke erkende Rigtigheden af forskellige Betragtninger og Paastande, som Flertallet har fremsat i nærværende Betænkning. En udførlig Redegørelse og Paavisning af denne vor Opfattelse er formentlig overflødig, og man skal derfor her i al Almindelighed indskrænke sig til at tage alt fornødent Forbehold med Hensyn til dens Slags Betragtninger. Paa et enkelt Punkt er Mindretallet imidlertid nødt til at gøre nogle Bemærkninger. Sp. 1175 udtaler Flertallet, at det har været meget villigt til at optage en Forhandling om forskellige Ændringer i de kommunale Valglove, men „da man fra anden Side i Udvalget har ment det rigtigt overhovedet ikke at foretage nogen Ændring i Forslaget, som det foreligger fra det andet Ting, har Flertallet været nødt til paa egen Haand at

opstille Ændringer o. s. v.“ At der her skulde ligge en Antydning af, at Mindretallet ikke har været villigt til en Forhandling om Sagen og fremme den paa bedste Maade, kan neppe være Flertallets Mening, da sligt vilde staa i afgjort Modstrid med de virkelige Forhold. Mindretallet har tværtimod i særlig Grad ønsket denne Sag fremmet og har efter Evne bidraget sit til, at en virkelig Forhandling kunde optages saa snart som muligt.

Sagens Gang er i Korthed følgende: Lovforslaget om kommunale Valg blev forelagt i det andet Ting den 11. November 1904. 11. December s. A. blev det vedtaget ved 3die Behandling og oversendt til Landstinget. Her kom Sagen til 1ste Behandling i Tingets første Møde efter Nytaar og henvistes derefter til videre Behandling i Udvalg. Resten af Samlingen gik med at forlange forskellige Oplysninger af Regeringen, saaledes som Bilag I.—V. med tilhørende Underbilag til nærværende Betænkning udvise, og man naaede ikke videre end til at afgive en Beretning paa Samlingens sidste Dag. I Aar blev Sagen paa ny forelagt Landstinget den 12. Oktober 1904. Forslaget kom til 1ste Behandling den 19. s. M., hvorefter Vdvalg blev nedsat den 21. Her fortsætter man, hvor man slap i Fjor. Man forlangte atter ny Oplysninger, (se Bilag VI. og VII. med tilhørende Underbilag) og Flertallet naar ikke til at fremkomme med de bebudede Ændringsforslag før i Begyndelsen af forrige Maaned. Om disse have baade Ministeren og Mindretallet udtalt, at de falde i 3 Klasser: 1) Ændringer af væsentlig redaktionel Natur, som man kan tiltræde, 2) Ændringer, hvorom der gennem Forhandling muligvis kan opnaas Enighed og 3) Ændringer, der ere i aabenbar Strid med Lovforslagets Kerne, og som man derfor maa modsætte sig.

Mindretallet har altid været af den Formening, at et Resultat vanskelig vil kunne naas ad anden Vej end gennem Forhandling i et Fællesudvalg, og har stedse ønsket at naa til dette Stadium af